EMBLEM. LXI.

Te vreen met t'zijn ontgaet veel pijn.

DE vogel die ghy ſiet aen deſe tacken hangen
Vervverret in den draet, vvas van een kint gevangen,
Hy heeft gebroken t'ſnoer dat hem gebonden hielt:
Maer ſiet; dat ſelve ſnoer iſt dat hem nu vernielt.
Tis beter als fortuyn ons niet en vvilt genoegen,
Te nemen dat zy geeft en ons daer naer te voegen;
Die breeckt fortunens ſnoer, en tracht tot hoogen ſtaet,
Al vliegt hy uyt haer hant, hy vliegt in meerder quaet.